

කිරි කෑ හැටි

“යසේමා, මට අද වෙන දුට වඩා කලින් කන්තේරුවේ වැඩිව යන්න තියෙනවා, මම අද කොළඹින් දවල් බන් කන්තම්,” යැයි කන්නාඩිය ලැහට වී වහි පටිය බෙල්ලේ බදිමින් සිටි කුමාරගුප්ත කිවේ ය.

“ඉක්මනට කැම වික ලැස්ති කරලා දෙන්න පුළුවනි, කාලා යන්න, දිකිරින් තියෙනවා,” සේ යසේමා කිවා ය.

“කොයින් ද කිරි?” සේ ඇසු කුමාරගුප්ත, තමා අයල වූ පුවුවෙහි වාඩි වී කලියම අතට ගන්නේ ය.

“අම්මා එචා තිබුණා.”

“එහෙනම් කිරි හොඳට ඇති, විකක් කන්න ඕනෑ,” සේ කුමාරගුප්ත යන්තේශයෙන් කි ය.

කුමාරගුප්ත බලලෙකු මෙන් දිකිරට ආසා කරන්නොයි. කොළඹ දී දවල් බත කන්ට සිතා ගෙන ඇද පැලද ගත් මූල්‍ය තැවැනිය හැකි වූයේ දිකිරී මතක් කළ බැවිනි. තැනිනම්, “මට දවල් වෙනවා. කොළඹින් දවල් බත් කන්නම්,” සි කියා පිටත්ව යනු නිසැක ය.

කුමාරගුප්ත කළුයම දැකින් අල්ල ගෙන එය අදින්ට සැරසේන් ම යසෝමා කුස්සියට දිව හියා ය.

“කුස්සි අම්මේ, ඉක්මනට කුම වික ලැස්කි කරන්න. අද කළින් බත් වික කාලා මහන්තයා කොළඹ යන්න හදනවා,” සි කියමින් යසෝමා කුස්සියෙහි වූ බංකුවක් උඩ වාඩි වී වැජනයක් යොදන්ට වූවා ය.

“බතයි, එප්පාවිතකයි විතරයි තොනා උයලා ඉවර වුණේ,” සි පිළිතුරු දුන් කුස්සි අම්මා, යසෝමා ගොදු දුන් මාඟව සහිත ඇතිලිය වහා ප්‍රිප උඩ තැබුවා ය.

“කමක් තැ.
සම්බලක් හදා,
ඉවිච්ච දෙයක්
මෙහේට එවන්න.
ගම්න් එවාපු කිරින්
නියෙනවා තොටු,”
සි කියමින්
යසෝමා, ආපසු
ගොස් මේසය
සැරසිලි කළා ය.

කුමාරගුප්ත ඇද පැලදගෙන තමාගේ පස් හැවිරිදී පුනුයාන් සමඟ ඇවින්, මේසය වටා වූ පුවුවලින් එකක වාඩි ගෙන පුනුයා ද ලගින් වාඩි කරවා ගත්තේ ය. මේසයට විකක් ඇතින් වූ ‘වටිනොටය’ උඩ තිබුණු විදුරු ඉලත්තවිවක මතුයෙහි, ගොක්කොල පිළිවැස්සෙන් වැසි සිටි කිරීමුවිය, තමාට හිමි ගරු අසුන ලැබ සිතාසේන්නාක් මෙන් පෙනිනා.

තම සැමියා සහ කුඩා පුනුයාත් බන් කන්ට වාචි වූ බැවින් යයෝමා වහා කුස්සියට දිව ගොස්, එහි දුමේ එල්ලී සිටි ලොකු පැණිමුලක් ගෙනැවින් බැඳී බුරුල් කොට, පැණි විකක් පෙරා ජග්ගුවකට වන්කලා ය.

“කදිම පැණි වික! කුණු මොකන් නැහැ, උකු සි, රන්වන් පාට සි” සි කියමින් යයෝමා පැණි ජග්ගුව ද, වට්නොටය උඩි වූ තයිමෙහි තැබුවා ය.

මේ අතරතුර බන් කා ඉවර කළ කුමාරගුජන කිරී කැමට පුදනම් වූයේ ය. ඔහු තමා ඉදිරියෙහි වූ පුදු බොකුටු පිහාන ද හැන්ද ද ඉදුල් කඩින් දෙනුන් වරක් පිස දමුවේ, සිහසුන අරා හිදගන් කුමාරයකු මෙන් වට්නොටයේ විදුරු ඉලත්තවුව උඩි වූ කිරීමුවිටය දෙස බලමිනි. ඔහුගේ කුඩා පුනුයා, වික වේලාවක පටන් බෙදාගන් බතින් දෙනුන් කටකට වඩා නොකැවේ ය. ඔහු කුඩා පුව ද දිකිරී කැමට තම පියාට දෙවැනි නොවන බළුලෙකි.

කුමාරගුජන ද කැවේ බන් විකකි. ඔහු හැන්ද පිස දමු ආකාරයෙන් ද, තල්ල මැරු විධියෙන් ද, තොල කට ලෙව කැ සැවියෙන් ද, කිරීමුවිටය සම්පූර්ණයෙන් ම වූවන් කාදම්මට තුපුරුවන් එකෙකුදී කිසිවත් කිව හැකි නොවේ ය.

“සිරිමල්, මේ කිරී ලැබුණේ කොහොන්ද සි දන්නවා ද?” කුමාරගුජන් සරදමට මෙන් පුනුයාගෙන් ඇසි ය.

“මුව. ආවිවි එවා තිබුණා!”

“අව්‍යාච්‍යා දිහාවේ ගොහින් හිටියොන් හැමද ම කිරී කන්න පුරුවනි, සිරිමල් යනවා ද?”

“මුව” සි කියමින් කුඩා දරුවා සිනාසිණි.

මේ අතර කිරීමුවිටය ගොක්කොල පිළිවැස්සෙන් එළියට ගෙන එහි කඩිවැස්ම ඉවන් කළ යයෝමා....

“දෙයියේ සාක්කි!” සි කියමින් සිනා සෙන්නාට වූවා ය.

“ඇයි, පණුවා ඉන්නව ද? එකෙක් දෙන්නෙක් හිටියට

කමක් නැහැ. උන් අහක් කරලා ගන්න,” සේ කුමාරගුප්ත කී ය.

“හොඳයි, කිරී කැවා!” සේ කිපු තමුන් යසෝමාට ඇගේ සිනාව නම් තවතාගත තොහැකි වී ය.

කුමාරගුප්තට තම බිරිදි සිනාසෙන්නේ කුමක් තිසා දැයි යන්තම් අනුමානයෙන් මෙන් සිතා ගත හැකි වූයේ “හොඳයි කිරී කැවා!” යන වචන ඇසු විට ය.

“මාඟ ද?”

“ජාවි!” යැයි කියමින් යසෝමා යළින් සිනා සෙන්නට වූවා ය. කුමාරගුප්ත පුවුවෙන් තැංගේ සිනාසෙමින් ව්‍යව ද මැඩගන් කෙශපය ද ඇති ව ය. ඔහුගේ කුඩා පුනුයාගේ සඳ-වන් යොම්හස් මූහුණ දෙමිනස් වැඩි වලාකඩින් වැසිනා. හැන්ද මෙසය උඩ කැබු සිරමල්ගේ හිස බලාපොරොත්තු සුන් වූවකුගේ මෙන්, එක් පැත්තකට හැරී ඇලවිණා.

යසෝමා කිරීමුවිටියට හිමි අසුන උදුරාගෙන, එහි මෙතෙක් වේලා වැඩ සිටි, රාඩිමුවිටිය ගෙන ගොස් කුස්සියෙහි තැබුවා ය. “අයි, කලින් දත්තන්ත බැරි වූණා ද?” සේ කුමාරගුප්ත යළින් මෙසය කරා ගිය තම හාර්යාවගෙන් අසන්නොෂයෙන් මෙන් ඇසී ය.

“ගමින් ආ කොළඹවෙතු අත එවා තිබුණා. එයා මුවිටියන් තවත් පාර්සල් දෙකකුන් ගෙනැන් දීලා ගියා, මොකුන් කිවේ නෑ.

ගොක්කොල පිළිවැස්සක් ඇතුළේ දමා තිබුණ නීසා මම හිතුවේ වෙනද වගේ අම්මා කිරීමුවිටියක් එවලා වෙන්න ඇත කියා. කළින් බැලුවේ තැන්තේ ඒ හින්දයි,” සියෝමා සිනාව අමාරුවෙන් මැඩගෙන කිවා ය.

මාර්ටින් විකුමසිංහ

- ප්‍රචිකාරයාට ගළේ ගයිම -

අවබෝධය

1. යයෝමා ජාතිමුවිටියකට කිරීමුවිටියක් යැයි රෘවුණේ කුමක් නීසා ද?
2. පහත දක්වන සිදු වීම්, කතාවේ එන අනුපිළිවෙශින් සකස් කර අංක යොදු තැවත ලියන්න.
 - ◆ කුමාරගුජ්ත කන්තොරුවට යාමට සුදුනම් වීම
 - ◆ පැණිමුලේන් පැණි ගෙන ජග්ගුවට වන් කිරීම
 - ◆ මුවිටය පිළිවැස්සෙන් ඉවන් කිරීම
 - ◆ දිකිරි තිබෙන බව කී විට කුමාරගුජ්ත දවල් කැම කැමට තීරණය කිරීම
 - ◆ මුවිටයේ ඇත්තේ කිරී නොව ජාති බව දැකීම
 - ◆ යයෝමා ඉක්මනින් කැම මේසය සුදුනම් කිරීම
3. කුමාරගුජ්ත දිකිරි කැමට ඉතා කැමති බව හැඳවෙන වාක්‍ය තොරන්න. ඉදිරියෙන් ✓ හෝ X ලකුණ යොදන්න.
 - i. කිරී නොදට ඇති. විකක් කන්න ඕනෑ.
 - ii. මට දවල් බෙනවා. කොළඹින් බන් කන්නම්.
 - iii. අද කළින් බන් කාලා මහත්තයා යන්න භද්‍යවා.
 - iv. කුමාරගුජ්ත සුදු බොකුවූ පිහාන ද හැන්ද ද පිස දමුවේ කිරීමුවිටිය දෙස බලමිනි.

4. සිරිමල් මෙම සිද්ධීය ආච්චිට කියන ආකාරයෙන් කතාව කියන්න.

භාෂා ත්‍රියාකාරකම්

5. පාඨමේ යොදු ඇති වචන සෞයා හිස් තැන් පුරවන්න.
- කුමාරගුප්ත මෙන් දිකිරට ආගා කරන්නෙකි.
 - ගොක්කොල පිළිවැස්සෙන් වැසි සිටි කිරීමුවිටිය තමාට මෙන් පෙනිණ.
 - කුඩා වුව ද ඔහු (සිරිමල්) බලුලකු වැනි ය.
 - කුඩා පුත්‍රයාගේ සඳ වන් දෙමිනස් වැනි වලාකඩින් වැයිණ.
 - සිරිමල්ගේ හිස් මෙන් එක් පැන්තකට හැරී ඇල විණි.
6. පහත දක්වෙන්නේ අප්‍රාණවාලී නාම පද කිහිපයකි. එක වචන හෝ බහු වචන නාම පද පිළියෙන් හිස් තැන් පුරවන්න.

එක වචන	බහු වචන
මුවටිය
කන්නාඩිය
.....	පුව
පිහාන
හැත්ද
ඇතිලිය
.....	පාරවල්
.....	බැමි
කලිසම

7. සුදුසු ක්‍රියා පදිය තෝරා හිස් තැන් පුරවන්න.
- කුමාරගුජත් කලීයම අතට
 - මහු කිරී කුමට සුදුනම්
 - මහු පුටුවක වාචී වී පුනුයා ප්‍රහිත් වාචී කරවා
 - යයෝමා කුස්සිය පැත්තට
 - අද රාඩිමුවටිය ගෙන කුස්සියෙහි

ගත්තේ ය. තැබුවා ය. වූයේ ය. හියේ ය.
ගත්තා ය. වූවා ය. තැබුවේ ය. හියා ය.

පැවරුම්

- මෙම වෙනස්කම් සිදු කරන්නේ කෙසේ දැයි සෞයා බලන්න.

 - කිරිවලින් දිකිරී සැදීම.
 - මාත්‍රවලින් ජාඩී සැදීම
 - මාත්‍රවලින් කරවල සැදීම.

- (අ) පහත දැක්වෙන ආකාරයේ වගුවක් සකස් කර ගත්න.
- (ආ) මාර්ටින් විකුමසිංහ මහතාගේ පොතක් කියවා ඒ පිළිබඳ කරුණු වගුවෙහි ඇතුළත් කරන්න.

පොත කියවු දිනය	පොතේ නම	ඇතුළත් වන කරණු කෙටියෙන්	දින් ගත් අවස්ථා / වර්ණනා